

De Himmelrika är förlåtelseberedda (Matt 6:14-15)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Varför förlåta din nästa? Vad säger man till någon som har svårt att förlåta?

{biblink}Matt 18:21-35, Luk 23:34, Apg 7:60{/biblink}

är förlåtelseberedda (6:14-15) Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.

Bön: Ja, käre helige Ande, hjälp du oss att bli förlåtelseberedda. Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er.

Förlåtelsen är en nyckel. Använder du den är det mycket som öppnar sig både uppåt och utåt. Använder du den inte, är det mycket som är låst för dig. Och ibland kan du se hur både du själv och människor omkring dig går där instängda: "Och ändå är det mura emellan, och genom gallren ser vi på varann. Vårt fångelse är byggt av rädslans stenar. Vår fångdräkt är vårt eget knutna jag ..." (Ps 289:3).

I nästa vers sjunger vi om lösningen på dessa låsningar: "I din förlåtelse vår frihet är". Men denna förlåtelse från Gud regnar inte både onda och goda. Den kommer bara om vi vill ha den och vill ge den. Det är något stort när en människa ber om förlåtelse för sig själv. Hon slår vakt om sitt människovärde. Ett djur kan inte säga förlåt. Men en människa kan det. Varje gång du säger det om reser du dig ur din förnedring och slår vakt om ditt människovärde. Du kan både se och erkänna att du handlat fel. Det är något större när du kan säga om en människa som gjort dig illa: Fader, jag vill förlåta henne vad hon gjort mot mig. Något händer då i den osynliga världen. Bojorna ramlar av från både dig och den som gjort dig illa. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.

Oförlåten synd är en mur, inte bara mellan oss människor utan också mellan oss och Gud. Efter ett av de stora löftena om bönhörelse säger Jesus: Och när ni ställer er och ber, skall ni förlåta dem som ni har något otalt med. Då skall också er fader i himmel förlåta er era överträdelser (Mark 11:25). Men här säger det stopp för många. Man har blivit trampad på och förnedrad. Det gör ont. Fort man tänker på vad man har fått utstå. Vill bara skrika hört. Det som kan hjälpa oss in i förlåtelsens hemligheter är att se hur Jesus står mitt inne i dessa böner om förlåtelse. Han ställer sig bredvid dig och förestavar bönen mycket långsamt: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Det är som om han ville säga: "Jag har också försonat den människans synd. Jag är hos dig. Jag vill hjälpa dig att förlåta. Och när du gör det, kan jag gå in i dina minnen. Jag kan läka de sår som du har fått. Då kan du sedan se tillbaka utan att det gör ont i dig." Jesus berättar om hur mannen, som fått tiotusentaler-skulden efterskönt, möter den som var skyldig honom hundra denarer (se Matt 18:23-35). Han vill inte ge honom anstånd utan lät sätta honom i fångelse tills skulden var betald.

Är det detta som händer när vi inte förlåter varandra? Vi binder varandra i varandras synder. Vi ger varandra inte en chans att komma ur misslyckanden och nederlag. "Se, där går den som ...". Förlåt din nästa och ge henne en chans att börja om. Men förlåt också din nästa för din egen skull. Paulus säger att han vill förlåta för att inte Satan skall få övertaget över oss (2 Kor 2:11). När den som fått hela tiotusentaler-skulden efterskönt inte ville efterskönt sin broder hans skuld, möttes han av kungens vrede. Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald.

Det är en sak att den där människan verkligen är dum och gjort dig illa. Du kan ha alldeles rätt i allt vad du säger. En annan sak är att du släpper in den andra människans elakheter i dig. Ty det som då händer är att bödelsdrängarna får ta hand om dig. Känner du bödelsdrängarna? De heter Oförsonlighet och Hat och Hämnd och Bitterhet och Besvikelse och Självömkan. De torterar dig och håller dig i fångenskap. Men Jesus vill göra dig fri och kan göra dig fri. Hör hur han säger: "Kom till mig, du som har svårt att förlåta. Låt mig hjälpa dig. Ty jag vill att du skall vara fri och att dina inre sår skall bli läkta och att du skall vara fylld av glädje och kunna stå där med rak rygg och öppen blick inför den som gjort dig illa". Liksom Fadern ständigt är beredd att ta emot dem som misslyckats för att förlåta och upprätta dem, vill han att vi skall vara lika förlåtelseberedda. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta (Kol 3:13). Då kom Petrus fram till Jesus och sade: 'Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?' Jesus svarade: 'Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger' (Matt 18:21-22). Kan du här höra hur den himmelske Fadern frågar dig: Hur många gånger skall jag behöva förlåta dig? Är sju gånger nog? Och du svarar: Inte sju gånger utan sjuttiosju gånger sjuhundrasjuttiosju.

Tänk på och begrunda:

Varför förlåta din nästa?
Vad säger man till någon
som har svårt att förlåta?